

MAGYAR MAGÁNTISZTVEISELŐ

A KERESZTÉNYSZOCIALISTA MAGÁNTISZTVEISELŐK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelenik havonként egyszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, VIII., BAROSS-U. 44.
TELEFON: 336—761.

Előfizetési díj évi 3.60 pengő
Vállalatoknak 20.— pengő

Családvédelem!

Irta: dr. Grund Károly.

„Mentsük meg a magyar családot!” — hangzik minduntalan a vészkiáltás parlamentben, sajtóban, a társadalom komoly vezetőinek ajkáról. A vészkiáltások elhangzanak, történni azonban megint nem történik semmi. A magyar családok tovább süllyednek lefelé a lejtőn s az állam, a törvényhozás s a sajtónak nagy része hónapról-hónapra, évről-évre halogatja a komoly s radikális mentőintézkedéseket.

Ujabbán a kormány részéről is halottunk komoly szót a magyar család megmentése érdekében, de féltő, hogy újból csak ígéret maradt, amelynek még csak számbavehető visszhangja is alig támadt

és a melyből a középosztály gerince a tisztviselő kimaradt.

De mégis öröndetes és biztató, hogy akadnak belátó és szociálisan gondolkodó kormányférfiak, akiknek keresztény és hazafias lelkiismerete felháborodik és megretten a magyar családi élet pusztulásának láttán. Sajnos, ezen a téren az elméleti belátástól a gyakorlati cselekvésig hosszú az út. A modern materialisztikus és hedonisztikus életnézet hívei a házasságot és a vele összefüggő kérdéseket úgyszólván kizárólag csak a házastársak szempontjai szerint nézik. A házastársak egyéni érdekei mögött eltörpül szemükben minden egyéb; erkölcs, gyermek, társadalom és a nemzet egészséges fejlődése. A keresztény — s al-

talában a tisztultabb etikai fel fogás szerint a házasság

nem lehet egyszerűen a férfi és nő viszonyának kérdése.

A házasság legfelső fokon arra van rendelve, hogy

a családalapításnak, a gyermeknevelésnek s így a társadalom, a nemzet egészséges fejlődésének melegágya legyen.

Az államnak, illetve a kormánynak tehát egyszer már komolyan foglalkozni kell a családvédelemmel, mert komoly gyermeknevelést nem lehet elképzelni ott, ahol az apa és anya látástól valókulásig dolgozik, csak hogy a mai munkabérek mellett a mindennapi szűkös kenyeret családja részére megkeresse. Hogyan lehet szó gyermekáldásról, gyermeknevelésről ott, hol az apa, a családfő verejtékes munkájával sem képes megkeresni családja részére a gondtalan, nyugodt megélhetést?

A szociális igazságkeresés nyomán egyes felelős tényezők rájöttek már arra,

hogy a család válságának egyik oka a jelenlegi munkabér rendszerben keresendő.

Ma legtöbb helyen az a helyzet, hogy a tisztviselő, vagy alkalmazott heti, vagy havi fizetés alkalmával ugyanannyi munkabért visz haza a nőtlen tisztviselő, mint amennyit a többgyermekes családapá; ez pedig előbb-utóbb a családi élet gazdasági katasz-

trófáját idézi elő. — Nagyon helyesen jegyzi meg dr. Bikkál Dénes „Családi munkabér külföldön és Magyarországon” című füzetében, hogy az élet megdöntötte azt a régi tételt, hogy egyenlő munkáért egyenlő munkabér jár,

„a szociális ember egyenlő munkáért egyenlő életstandartot, életszintet követel”,

ez pedig csakis a családi pótlék, családi munkabérrendszer útján érhető el.

Ugyanezen füzet más helyén említi, hogy e téren fenkölt lelkű és szociális érzésű kormányzónk, nagybányai vitéz Horthy Miklós a baranyai magyar anyák ünnepén beszédében a megoldásra váró feladatot, a családvédelmet, a következő szavakban jelölte meg:

„Ahol többen kérnek enni ott-hon, oda könnyebben kerüljön kenyér és nagyobb darab jusson belőle”.

Ennek a nagyobb kenyérjuttatásnak titka pedig a családi pótlék, illetve a családi munkabérrendszer bevezetése.

XI. Pius pápa 1931 május hó 15-én megjelent „Quadragesimo anno” kezdetű enciklikájában a felelős államférfiak kezébe adta a biztos vezérelveket az emberi társadalom, a nemzet nagy életkérdésének, az úgynevezett szociális kérdésnek, a családvédelmek megoldásához. Felhívta mindenkinek figyelmét arra,

Magunk között...

A napokban egy hírlapi cikkre lettem figyelmes: „A tisztviselő adósságok rendezése.” Ez volt a cikk címe. Mohón estem neki. Végre — gondoltam, — rendezik az adósságom, illetve (nem leszek egoista) adósságainkat. De már az első mondat után lelohadt mohóságom, konstatálván, hogy nem a magántisztviselőkről van szó, hanem a köziekről. Pedig de jó volna, ha velünk is törődne valaki. Nekünk is vannak adósságaink, ha nem tudnák az illetékesek. És nem kevésbé súlyosak, mint a dédelgetett közszolgálati alkalmazottaké. Ha látnák így elseje táján az aggodalmaskodó illetékesek egy ilyen magánhivatal életét, rádöbbenének (talán), hogy itt is kellene valamit tenni. Látnák az igen rosszul fizetett magántisztviselőt asztala fölé görnyedve, minden ajtónyitásra összerzezzenni: vajjon most melyik jön? aki öt pengőt kap, vagy aki csak kettőt... (De jó volna, ha az öt pengős inkasszáns hirtelen csak könnyű lefolyású náthát kapott volna és nem jönne!) Szövet, fehérnemű, cipő, harisnya, nyakkendő, kesztyű stb. (melyekre többé-kevésbé szükségünk van), mind-mind részletre vásárolt holmik. Isten őrizz, hogy ezek mind, miként a cipő (mondják) nyikorogni kezdene (mert nincs kifizetve) rajtunk, mert akkor olyan pokoli zajjal járna becses személyünk jelenléte, melyhez képest egy perzsa nemzetközi vásár halk Chopin melódia.

Mert ebben aztán nincs kivétel. A legerősebb akaratú tisztviselő is (ügyes ügynök által) rávehető a részletvásárlásra. A gyakornok elsején belép, a következő elsején már válogat a részletügynök protékájában. A „legkedvezőbb” feltételeket kapja, melyek később a legkedvezőtlenebbekké válnak. Mikor aláírja az üzlet megkötését igazoló nyomtatványt, ajkbiggyesztve vigasztalja magát: Mi az, havonta 10—20 pengő? Meg se érzem és mégis van ez, vagy az. — És minden hónapban többre és többre van szüksége. (Nincs megállás.) Készpénzért semmit sem tud venni. (Nincs is készpénze.) Végül ott tart, hogy a legmagasabbfokú matematika művelet segítségével sem tudja úgy beosztani fizetését, hogy abból minden hitelezőjét kielégíthesse. Jön tehát a halasztási halandzsa: „Jövő elsején két részletet fizetek” (az inkasszáns előre nevet), vagy: „Nézzen ide 15-ikén” (az inkasszáns tudja, hogy hiába néz oda), vagy: „Ugyis bemegyek holnap, vagy holnapután az üzletbe nagyobb vásárlást eszközölni, akkor elsején a felemelt részletet fizetem”. — Ezt is lehet csinálni egy ideig, míg végül, egy szép napon jön az ügyvédi felszólítás, per, fizetésletiltás, munkaadói megrovás, esetleg — súlyosabb esetben — elbocsátás.

Hát így van. A magántisztviselő adósságok ügye nem e rovat keretébe való. Hogy létező probléma, azzal mindenki tisztában van, hogy eléggé súlyos, azzal is, hogy „illetékesek” soha nem fognak vele törődni, ezzel meg én vagyok tisztában. Nem is azért említettem. Csúpn, mert a túlhajtott részletvásárlás is kedves kartársaim csunya hibái közé tartozik és melynek rendezése a fennálló társadalmi rend keretében csak úgy lehetséges, ha (bocsánat a tanácsért), mindenki addig takarószik, ameddig a takarója ér. (Lehetőleg addig sem.)

Mi —

KERMOSZ

Szövetségünk kezdőbetűiből alakult
Célirányatos használni

hogy a családapának a munkabére az egész háztartás költségeit kell, hogy fedezze, hogy a munkabér a családi terhekhez alkalmazkodjon s a család szaporodása arányában növekedjen. Ne áltassuk magunkat, mert a rettenetes szociális ellentétek előbb-utóbb katasztrófához vezethetnek. Ha a családoknak nincs rendes lakásuk, ha a családfő nem kereshet annyit, hogy családját eltarthassa, ha még a családanya is — a család nem kis kárára — a saját munkájával pénzkérésre szorul, vagy az anyaság rendes és rendkívüli terhei idején megfelelő élelem, gyógyszer, orvosi segítség és minden egyéb nélkül marad, akkor természetesen a házastársak könnyen elcsüggednek, hogy nehéz számukra a családi élet s úgy kétségbe esnek, hogy semmi veszteni valójuk nem lévén, a szélsőséges eszmék hálójába kerülnek, esetleg a rendnek felforgatóivá válnak.

„Ha férjiasan és haladéktalanul nem vállaljuk a végrehajtást, ne áltassuk magunkat azzal, hogy a közrend, az emberi társadalom békéje és nyugalma a felforgató erők ellen megvédhető”.

De nemcsak a tisztességes megélhetést kérjük a tisztviselő és családja, általában a munkavállaló kisebbség számára, hanem annál sokkal többet. Azt akarjuk, hogy annak a széldületes arányú kultúrfejlődésnek áldásaiban, amelynek a huszadik században tanui vagyunk, ne csak néhány ezer kiváltságos, hanem az egész emberiség részesüljön. Biztos megélhetésű, művelt, boldog családok ezreit akarjuk falun és városon egyaránt.

Fizetésük nem csupán az életfenntartást és a tisztességes szükségleteket fedezték, hanem az embert a magasabb és nemesebb kultúrára is felemelik.

Akkor, midőn hazánk és a nemzet jövőjének biztosítása érdekében kormányunk mind nagyobb súlyt helyez a család fokozottabb védelmére, mikor országunk vezető nagyságai egyik főfeladatuknak tekintik a családvédelem intézményes rendezési problémájának megoldását,

meg vagyunk győződve arról, hogy a jelenlegi kormány mó-

dot fog találni és a család-védelmi kérdést törvényileg rendezni fogja.

Mindnyájunk fő óhaja Magyarország határainak a visszaszerzése. Ez adja ajkainkra összejöveleken és hazafias ünnepeinken a „Hiszek egy Istenben... Hiszek Magyarország feltámadá-

sában!” ígéket. Lesz-e feltámadás? Mikor érkezik el az a boldog nap, amikor megszállott területeken maradt szenvedő testvéreinket keblünkre öleljük? Lesz! De csak akkor, ha megmentjük a magyar családot, ha mielőbb törvényes oltalmat kap a magyar család, a családi pótlék, a családi

munkabérendszert általános bevezetésével. Így aztán biztosra vehetjük, hogy felvirrad feletünk az isteni igazság napja, a nemzeti imánk ott fenn a magas egekben meghallgatásra talál, ezer sebből vérző hazánk feltámad és lesz egy boldogabb Nagy-Magyarország.

Igy is lehet családot védeni

(Németországi adatok mai vezércikkünkhöz)

A családvédelmi kérdésnek fontosságával vezércikkünk ugyan behatóan foglalkozik, mégis szükségesnek látjuk, éppen a kérdés nagy fontosságánál fogva, hogy azt megvilágítsuk oly figyelemre méltó adatokkal, amelyek a kérdés igazi nemzeti és szociális megoldásánál figyelemreméltóak.

A család az államot alkotó nemzet nagy kaparában a sejt, amely nélkül nincsen nemzet, nincsen állam. A család létkérdései, a családalapításnak alapfeltételei ennek következtében a legsarkalatosabb problémáknak kell, hogy legyenek minden élni, fejlődni akaró államban.

A kérdés nem választható el azoktól az anyagi vonatkozású kérdésektől, melyek az egyedeknek keresetét és jövedelmét szabályozzák, mert családalapításra csak az a munkás, csak az a tisztviselő gondolhat, akinek megvan a megfelelő keresete, hogy családját abból el is tudja tartani. Elő kell tehát segíteni a házasságok lehetőségét, és módot kell adni arra, hogy a családot igazán a szó nemese értelmében családdá tevő gyermekáldástól a házastársak a szűkös anyagi viszonyaik következtében ne riadjanak vissza. Ennek a problémának fontosságát a nemzet fenntartásának szempontjából nem tudjuk, de azt hisszük, nem is kell eléggé hangsúlyozni.

Hogy a kérdés mily fontossággal bír, azt most nem kívánjuk fejtegetni. Most csupán egy pillantást kívánunk vetni a szomszédos nagy Német Birodalom elmúlt négy esztendejére, ahol ennek a kérdésnek fontosságát a legmesszebbmenően felismerték, ahol a házasságok kötését, a családalapítás végtelen nagyjelentőségű tényét oly hatalmasan támogatták és támogatják.

Németországban csak 1936. évben 700.000 házassági segélyt folyósítottak 400 millió márka értékben. Ez a segély az egyes házasulandók részére kölesön formájában folyósított házasságként 1000 márka magasságáig. A kölesön visszafizetésének módja és nagysága a gyermekek számával áll arányban és elesik a visszafizetési kötelezettség teljesen, a negyedik gyermek születése után.

Egészen jelentős az a segítség amiben a német állam adópolitikailag segítségére siet a többgyermekes családoknak. A törvény ugyanis a kereseti és jövedelemadót a gyermekek száma szerint megfelelően csökkenti olyannyira, hogy a népesség legnagyobb részénél 4 gyermekes családnál ezek a nálunk oly súlyos adók teljesen elesnek.

A már sok gyermekkel bíró családoknál az egyszeri gyermeksegély — amely gyermekenként 100 márkát tett ki, — igen nagy jelentőséggel bírt. 1936. év végéig ily egyszeri gyermeksegély címén 350.000 családnak cca. 123 millió márkát fizetett ki az állam. Folytatólagos gyermeksegély is folyósítatik — havonta gyermekenként 10.— márka — 300.000 gyermek esetében.

Ily rendelkezésekkel tudta elérni a nagy Német Birodalom azt, hogy a házasságok száma 1933—1936. esztendőben 473,000-el több volt, mint 1929—1932. években. Ehez hasonlóan a születések száma is tetemesen megnövekedett, mert az 1932. évi 993,000 élve született gyermekek száma már 1935-re 1,261,000-re, 1936-ra pedig 1,280,000-re emelkedett.

Ezek a dióhéjban ismertetett adatok élő bizonyosságai annak, hogy a nemzet szempontjából oly elsőrangúan és nem eléggé hangsúlyozhatóan alapvetően fontos kérdésnek megoldásánál az első lépés az, hogy

a kereső családfőnek megadassék az a kereset, az a jövedelem, amiből családját fenn tudja tartani.

Amíg pedig ezek a kereseti lehetőségek általánosságban bevezethetők, az államnak kell a kereső egyedek családalapítási lehetőségeit, fent ismertetett módok szerint házassági és gyermeksegélyekkel, adómérsékléssel és más ily sokszorta visszatérülő „beruházásokkal” elősegíteni. Csak így lehetséges a nemzet fejlődésének biztosítása, amely természetes folyamánya a nyugodt megélhetésüket megtaláló családok meglegedett, boldog, igazi családi életének.

Ilyen példákon felbuzdulva kell nálunk is a családvédelem kérdésének, ennek a mindennél fontosabb kérdésnek megoldásához hozzáfognunk, mert a nemzet élete csakis az ily igazán nemzeti és szociális elgondolásokon alapuló intézkedésekkel lehet biztosítva. A talán eleinte nagyobb anyagi megterheltetés az „illetékeseket” ne riassza vissza a kérdés radikális és teljes megoldásától, mert a családok nyugodt megélhetésének biztosítása, a gyermekszaporulat megnövekedése, a meglegedett dolgozó családfő fellendülő munkakedve sok százszor és sok ezerszer meg fogja hozni gyümölcsét egy életerős, fejlődő és szaporodó nemzetnek, a Nagy Családnak felvirágzásában.

Beck Aurél.

Mikor kezdi meg működését a „3000”-es bizottság?

Kaptuk és nyilvánosságra hozzuk a következő levelet:

Mélyen tisztelt Szerkesztő Úr!

Talán még emlékszik arra, hogy múlt évben a magánalkalmazotti kerettörvényt kaptuk nyaralási ajándékképp, illetve ezzel fejezte be tavaszi áldásos munkáját a törvényhozás. Közben telt-múlt az idő és ez év tavaszára „kijött” a 3000-es rendelet is, amely említett kerettörvény végrehajtási utasítását képezte. Nosza, megdobbant szívünk, hogy bár sokat vártunk, de „Várt lány várat nyer” és ez a rendelet is aránylag elég rendes volt, most azután mi jövőnk sorra!

Még ma is lelki szemeim előtt van kollégáim derült képe, amint a villamoson és az utcán lobogtatták egymás felé a lapokat, amelyek több-kevesebb részletességgel megírták, hogy most már aztán vége a napi 9—11 órás munkának, mert kijött a 44, amiből a kormány nem enged! Lesz itt állás az ifjúságnak, csak győzze elfoglalni, mert hisz ahol eddig heti 88 volt, ott is 44 lett, ahol pedig csak 40 volt, vagy — Uram bocsá! — esetleg netalántán még ennél is kevesebb, ott az marad gúlt!

Sajna, mi szőttük szép álmainkat és titokban már arra gondoltunk, hogy szólunk igazgatóknak kellő ünnepélyességgel és hangköszörlés után, miszerint van egy igen derék unokatestvérünk, aki jelesen érettségizett öt évvel ezelőtt, éppen csak állása nincs még. Most úgyis szükség lesz új munkaerő beállítására, talán lehetne a dologról szó...

Valóságban pedig maradt minden úgy, ahogy volt, mert a hatalom mégis csak más kezében van. Ezt tapasztalva, Bornemisza kegyelmes rádióüzenetet küldött ama illetékeseknek, a törvény szigorát helyezve kilátásba. Persze tovább is maradt minden a „régirend” liberális szellemében.

Akad azonban egy kereszténypárti képviselő, aki elképzelhetetlennek tartotta, hogy ne az történjék, amit a törvény előír és meginterpellálta kegyelmesünket, aki ismét határozottan leszögezte álláspontját. Nevezetesen, hogy a 44 az 44 és ahol kevesebb volt, ott nem lehet émelni. Mert hisz a törvény nem rontani akart, hanem javítani.

Kedves, jó Szerkesztő úr, ugy-e tudja, hogy tovább is úgy maradt minden...

Na miért?

Mert a végrehajtási utasításban bőven le van írva az úgynevezett ellenőrző bizottság szerepe, meg az, hogy az ebbeli működés tiszteletbeni, díjazással nem jár, mindennek dacára késett annak kinevezése.

Azonban ismét telt-múlt az idő és hogy-hogy nem, mégis kinevezték a bizottságot. Hármat a munkaadóktól és hogy egyenlő legyen a mérleg két serpenyőjében, hát hármat a munkavállalóktól is. Sőt, nehogy ez az egyensúly még véletlenségből is eltolódást szenvedhessen, három semleges tagot is kineveztek a bizottságba. Lehetőleg olyant, aki sohasem volt magántisztviselő.

Amikor így már minden rendben volt, vártuk a bizottság munkába lépését, hogy legyen hova fordulni a panaszkodókkal, amelyek csak csökönyösen tartották magukat. Nem rójuk fel most, hogy ebből a bizottságból minket: keresztényszocialista magántisztviselőket kifeljuttettek, mert hiszen a kormányzat is kereszténynek vallja magát és így ezen nem lehet csodálkozni Szent István évében. Annyival inkább, mert arról úgyis gondoskodtak, hogy a 20% köllőkép képviselve legyen a 9 tagú bizottságban, lehetőleg olyan alapon, amely a nemzeti felfogástól a legtávolabb áll.

Most már aztán semmi akadály nem volt, hogy a bizottság megkezdje működését és biztosítsa, hogy a 44 az tényleg 44, a kevesebb pedig annyi, amennyi volt. Azonban — sajnos — ennek a bizottságnak működéséről hallgat a krónika, sőt mi több, még formailag sem alakult meg, illetve még nem találkoztak össze.

Lehet, hogy a nyár és kínzó meleg volt az oka az utóbbi idő-

Mi van a legkisebb munkabérek megállapításával

Az iparban megállapítandó legkisebb tisztviselői munkabért megállapító bizottság, mint azt már lapunkban közöltük, megkezdte munkáját. — A bizottság tagjainak mindhárom csoportja (munkaadók, munkavállalók, érdektelen tagok) június 15-én tartotta az első együttes megbeszélést, ahol elhatározták, hogy a munkavállalók elkészítik a legkisebb munkabérekre vonatkozó terveiket és bemutatják tárgyalás végett a munkaadóknak, valamint a bizottság elnökségének. — A munkavállalók csoportja három alkalommal jött össze és a problémák megvitatása után július 19-én nyújtotta át a tervezetet a munkaadók csoportjának.

A tervezet külön csoportba osztja a főiskolai képzettségű (amennyiben képzettségüknek megfelelő helyen dolgoznak), érettségit tett és érettséginelég kisebb képesítésű tisztviselőket, valamint az ipari művezetőket. Mindegyik csoportnál az első öt működési év évenkénti minimális előmenetelét kívánják biztosítani a munkavállalók.

A hat oldal terjedelmű előterjesztés kiterjed a vidéki tisztviselők munkabéreinek megállapítására, a szerzett jogok tiszteletben tartására, a darab-, óra- és százalékos rendszerű bérreformálására, a legkisebb munkabéreknek visszamenőleges (abban az esetben, ha rosszabb helyzetben vannak a tisztviselők) megállapítására, az idősebb korban kezdő tisztviselők munkadíjára, állásváltoztatásoknál a szerzett jogok figyelembevételére is.

Az előterjesztés összeállításánál a munkavállalók kiküldöttei tekintetbe vették a mai lehetőségeket.

A nyári szabadságok majdnem minden cégnél befejeződtek, és így remélhető, hogy a munkaadók, akiknek a munkavállalók tervezetére szintén meg kell tenniük a javaslatukat, hamarosan megadják válaszukat. A válasz megadása után a teljes bizottság

összeül és dönt a beérkezett tervezetek felett.

Amennyiben a bizottság munkaadó tagjai szeptember közepéig nem adnak életjelt magukról, Szövetségünk a bizottságba delegált tagján keresztül megsürgeti a munkaadóknál elakadt tervezethez való hozzászólást.

ben és egyedül azért örülünk annak elmúlásának, mert reméljük, hogy most már ez az akadály is eltűnik és másfél esztendői várakozás után talán csak mégis lesz egy forum, ahová fordulhatunk.

Egyesek szerint most már pusztán évek kérdése és a magánalkalmazotti törvényt a vállalatok is betartják.

Ugyebár Szerkesztő Ur, szintén bízik ebben?

Tisztelő híve:

egy reménykedő magántisztviselő.

ELLENŐRZÉS!

A magánalkalmazotti törvényt közel másfél évvel ezelőtt iktatták törvénytárunkba.

A végrehajtási utasítás fél évvel ezelőtt jelent meg.

Az ellenőrző bizottságot, illetve annak tagjait két hónapja nevezte ki a miniszter.

Ezzel szemben a mindennapi életben, az íróasztalok mellett igen sok helyen ma is elkesztő állapotok uralkodnak. Sem a törvényt, sem a rendeletet nem tartják be, illetve szigorúan betartják ott ahol szerzett jogokat sértenek ezzel, ahol a rendelet szerint rosszabb helyzetbe lehet hozni a tisztviselőt. Azt, hogy a rendelet más oldalon a szerzett jogokat védi, figyelembe nem veszik.

Szociális törvény és rendelet egy fabatkát sem ér, ha az életben nem hajtják keresztül. A rendelet bölcs alkotója erre is gondolt, hiszen ezért állította fel az ellenőrző bizottságot. Sőt ki is nevezte annak tagjait. És mégis kétségbeesítő egyes vállalatoknál a tisztviselők helyzete. Miért?

Mert az ellenőrző bizottság még ma sem működik!

Hogy miért nem működik? Erre a miértre sajnos nem tudunk választ adni. Éppen ezért ezúton kérjük mi sokat szenvedett, elhanyagolt, sokat dolgozó és nélkülöző magántisztviselők az ellenőrző bizottság igen tisztelt tagjait, méltóztassanak abbahagyni már a nyaralást és pihent idegeikkel (mert ehhez a munkához pihent idegek kellenek) tessék elkezdni már az ellenőrzést. Nagy szükségünk van nekünk erre!

Csak gyorsan, radikálisan és minél kevesebbet zöld asztal mellett, inkább kint az életben. Theoriákat nem kérünk, de ragaszkodunk ahhoz, hogy jogos túlóra díjainkat megkapjuk, a jövő nyáron lehetőleg már fizetéssel menjünk szabadságra, lehúzott redőnyök mellett ne kelljen dolgoznunk a munkaidőn túl ingyen és így tovább, hiszen ezeket a sérelmeket Önök is ismerik. De ha mégsem, úgy méltóztassanak bennünket megkérdezni, majd ellátjuk „anyaggal” a bizottságot.

Csak gyorsan és erélyesen! Érék, jóra való tisztviselők ezrei és ezen keresztül temérdek magyar család szeme függ az Önök munkáján. A repülőgép korszakában -- méltóztassanak elhinni -- nagyobb tempót gyorsabb munkát várunk.

Ne méltóztassanak tanácskozni, hanem ellenőrizni.

Minden nap késedelem újabb erkölcsi és anyagi veszteséget jelent nekünk.

Nem mindegy az a magyar államnak, hogy elcsigázott, sokszor becsapott és elkeseredett emberek adminisztrálják a magángazdasági életet, vagy pedig törvényes jogainak biztonságában élő, magát védettnek tekintő férfiak és nők végzik ezt a nehéz és ma még oly kevésbé értékelte munkát.

Magyar hazánk minden polgárát védeni kell. Kevesen vagyunk nem engedhetjük, hogy egyes rétegek továbbra is kiszolgáltatottak legyenek.

Mi magántisztviselők még mindig kiszolgáltatottak vagyunk, ezért ellenőrző bizottsági tag urak tessék végre határozottan, erélyesen, rendszeresen és gyorsan ellenőrizni.

Per.

HIREK

A Keresztényszociálista Magántisztviselők Országos Szövetsége központi helyisége: Budapest, VIII., Baross-utca 44. II. emelet. Hivatalos órák: szombat kivételével minden hétköznap d. e. 9-12-ig és d. u. 2-7-ig. Szombaton délután 2-ig. Telefon: 336-761.

TITKARI ÓRÁK: Szerda, csütörtök,

tök, péntek d. u. 5-7-ig. Telefon: 336-761.

Házasság. Volanes Margit kartársnőnk augusztus hóban férjhez ment. Ezúton is gratulálunk.

Halálozás. Fájdalommal közöljük, hogy Pálffy Mária, Szövetségünknek húsz éve lelkes és hűséges tagja, augusztus hóban meghalt. — Rajta kívül másik súlyos veszteségről is

szomorúan teszünk jelentést: Madarász József kartársunkat is elszólította az Úr.

Új MABI közgyűlési tag. Örömmel regisztráljuk, hogy Szövetségünk választmányi tagját, Busa Ignác kartársunkat az egyik megüresedett MABI közgyűlési tagságra meghívták. Busa kartársunkban egy újabb aktív, velünk érző és velünk dolgozó képviselőt nyertünk.

Felhívás a bizosítási szakosztályunk tagjaihoz. A biztosítási szakosztály intéző bizottságának tagjait arra, kérjük, hogy az aláírt tagsági belépési nyilatkozatokat vagy a Szövetség irodájában, vagy a szakosztályülésen (szeptember 6-án, leadni szíveskedjenek.

A Calvin-téri gyógyintézet — mint értesülünk — újból igénybevehető az igényjogosult MABI-tagok által. Örömmel közöljük ezt olvasóinkkal, mert a Calvin-téri Gyógyintézet minden szempontból a legjobbat kívánja a tagoknak nyújtani.

Szövetségi naptár. Elnöki tanácsülés: 15-én fél 8 órakor. Választmányi ülés: 21-én, este 7 órakor. Szociális bizottság ülése: 2-án, este 7 ó. Biztosítási szakosztály ülése: 6-án, délután 6 ó. Hitelszövetkezet igazgatósági ülései: 13. és 27-én, este fél 8 órakor. Dalárdánk zeneprobái: 2, 9, 16, 23 és 30-án, este fél 8 órakor. A propaganda, vigalmi és kamarai csoport üléseire külön meghívó megy ki.

A nyílt árusítási üzletek alkalmazottairól. Mult számunkban közöltük a kereskedelmi és közlekedésügyi miniszter rendelettervezetét, mellyel a nyílt árusítási üzletek alkalmazottainak munkaidejét kívánja szabályozni. Ebben az ügyben augusztus 8-án értekezlet volt a kereskedelmi minisztériumban, amelyen résztvettek a különböző munkaadói és munkavállalói (így természetesen a Kermosz is) érdekképviselők kiküldöttei. Az értekezleten Kunder Antal államtitkár elnökölt, akinek mélyen átérzett szociális megértését ezen az értekezleten is volt alkalmunk megismerni. A tárgyalás folyamán felmerült az a kívánság munkavállalói részről, hogy a nagykereskedések alkalmazottait vonják ki a rendelettervezet hatálya alól és helyezzék őket a többi magántisztviselőre vonatkozó 3000/1938. Ip. M. számú rendelet alá, mert ez lenne méltányos. A munkaidő leosztását és az ezzel szorosan összefüggő déli záróra kérdésé-

nek szabályozását vitatta meg az értekezlet, mely azzal zárult, hogy a felmerült kérdéseket Kunder államtitkár megfontolás tárgyává teszi és a rendelet végleges szövegével mihamarabb meg fog jelenni.

**Kérje mindenütt
a közismerten**

**KIVÁLÓ
MINŐSÉGŰ**

**O.
M. T.
K.**

(Oemtéká)

tejet és tejtermékeket

**ORSZÁGOS MAGYAR
TEJSZÖVETKEZETI KÖZPONT m. sz.
levélcím: Budapest 112, postafiók 15.
Telefon: 258-840.**

Házvétel

Pestkörnyéken venne Szövetségünk tagja kétszobás összkomfortos családházat gyümölcsösssel. Ajánlatokat Szövetségünkbe kér a hely és a vételár megjelölésével. Ügynökkel nem tárgyal.

Eladó

egy kifogástalan,
jókarban levő
dupla rézág,
erős, sodronybetéttel
jutányos áron. Cím a
Szövetségünknel

Szépen berendezett szoba

utcai kilátással, fafűtési cserépkályhával, fürdőszobahasználattal, rendszerető, szolid úr részére. Szövetségünk tagjánál kiadó. Megtekinthető délután 4 és 6 óra között:

II., Margit-körút 26. V. em. 8.

Szerkesztői üzenetek

Ellenőrzés, hol késel az éji homályban? Kedves Kollégám, amint látja, ezzel a kérdéssel lapunk más helyén foglalkozunk. Nem árt azonban, ha levelének néhány sorát ideiktatom: „... Igen tisztelt Szerkesztő úr szeretett lapunk mult számában beszámolt a sárospataki közgyűlésről, de nem számolt be azokról az állapotokról, melyek egyes vállalatoknál éppen Sárospatakon uralkodnak. Az itteni Takarékpénztárnál alkalmazott egyik tisztviselőnt a MABI 14 napra betaltalta Erdőbényére üdülésre. A Takarékpénztár igazgatója azonban, mivel náluk a szabadság rendszerezve nincs, a szabadságot nem engedélyezte és így ez a minden tekintetben rászoruló kartársnőnk a MABI-üdültetést nem vehette igénybe.” — *B. D.* Ön tévedett, mert Ön sajnos, (?) vezető állású tisztviselőnek számít és így nem tartozik a rendelet hatálya alá. — *P. Tivadar.* Csakis bizonyítható adatokkal alátámasztott sérelmet tárgyalhatunk lapunkban. Szíveskedjék adatait velünk közölni. — *Családrédelem.* Kezdődik az iskolaév, jönnek a beíratási gondok. Köztisztviselők gyermekeinek kedvezményes tandíjat kell fizetni, sajnos, nálunk nincs kegyelem és nincs legkisebb munkabér, de van kiszolgáltatottság, éhbér. Hejh, sok víz folyik le a Dunán addig, amíg szociális igazság lesz a magántisztviselői életpályán.

Főszerkesztő:

DR. PETŐHAZI SANDOR

Felelős szerkesztő és kiadó:

Merényi Gyula.

Máté Ernő könyvnyomdája
Budapest, VIII., József-utca 61.
Telefon: 13-92-59.